

Sygn. akt II W 366/17

(...) 441/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału oskarżyciela

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2017r.

sprawy przeciwko A. S.,

synowi R. i K. z d. S.,

ur. dnia (...) w G.,

obwinionemu o to, że:

- w dniu 6 lipca 2017 roku około godz. 16.39 w Ś. przy ulicy (...)

w sklepie monopolowym (...) dokonał kradzieży whisky B. o pojemności 0,5 litra o wartości 53,00 złotych, czym działał na szkodę A. C.,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

I. obwinionego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn na podstawie art. 119 § 1 k.w. wymierza mu karę 15 (piętnastu) dni aresztu,

II. na podstawie art. 119 § 4 k.w. w zw. z art. 28 § 1 pkt 4 k.w. orzeka wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 53,00 zł (pięćdziesiąt trzy 00/100 złotych) na rzecz pokrzywdzonego A. C. - Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) Ś.,

III. zwalnia obwinionego od wydatków postępowania i opłaty, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 366/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu uznał za winnego A. S. dokonania zarzucanego mu czynu z art. 119 § 1 k.w. tj. tego, że w dniu 6 lipca 2017 r. około godziny 16.39 w Ś. przy ulicy (...) w sklepie monopolowym (...) dokonał kradzieży whisky B. o pojemności 0,5 litra o wartości 53,00 złotych, czym działał na szkodę A. C..

Sąd wobec powyższego orzekł wobec A. S. na podstawie art. 119 § 1 k.w. karę 15 dni aresztu.

Na podstawie art. 119 § 4 k.w. w zw. z art. 28 § 1 pkt 4 k.w. Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 53,00 na rzecz pokrzywdzonego A. C. – Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) Ś..

Sąd zwolnił obwinionego od wydatków postępowania i opłaty, którymi obciąża Skarb Państwa.

Wyrok został wydany w trybie art. 58 § 1 k.p.s.w.

Zgodnie z art. 119 § 1 k.w. kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Kodeks wykroczeń nie wyjaśnia pojęcia kradzieży, co oznacza, że co do rozumienia czynu kradzieży w nim określonego należy odwołać się do przepisu art. 278 § 1 k.k. Wobec powyższego kradzież polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Wykroczenie to ma charakter powszechny, może je popełnić każda osoba. Przedmiotem ochrony w tym przypadku jest prawo własności do danej rzeczy, a także inne prawa majątkowe przysługujące danemu podmiotowi oraz posiadanie. Sprawca ma wykonać czynność zaboru cudzej rzeczy, której towarzyszy cel przywłaszczenia. Zabór polega na przejęciu władztwa nad rzeczą. Oznacza to wyjęcie rzeczy spod władania właściciela i objęcie jej przez sprawcę we władanie. Czyn można popełnić tylko umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Sprawca bowiem działa w celu przywłaszczenia, które zakłada określoną kierunkowość działania. Charakteryzowane wykroczenie ma charakter skutkowy.

Zauważyć należy, że zagrożenie karą czynów kradzieży i przywłaszczenia jest alternatywne, obejmuje karę aresztu, karę ograniczenia wolności albo grzywny. Można również orzec obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego lub przywłaszczonego mienia, jeżeli szkoda nie została naprawiona. Uzgodniona z obwinionym kara była więc kara zgodną z zagrożeniem czynu, a i uzgodniony środek kary przepisy przewidywały.

W przedmiotowej sprawie na korzyść obwinionego przemawia to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Ponadto Sąd wziął również pod uwagę młody wiek obwinionego.

Na niekorzyść obwinionego przemawia to, że popełnił czyn umyślnie działając na szkodę innej osoby. Nadto obwiniony był karany. Uwadze Sądu ująć nie mogło, że obwiniony wyjaśnił, że jest w ciągu alkoholowym. Jednakże nie jest to okoliczność wyłączająca albo łagodząca odpowiedzialność obwinionego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec obwinionego karę 15 dni aresztu. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności w jakich obwiniony dopuścił się omawianego wykroczenia. Zdaniem Sądu kara wymierzona obwinionemu jest współmierna do stopnia jego winy, rodzaju popełnionego czynu i społecznej szkodliwości. Nadto w należyтым stopniu uwzględnia wszystkie pozostałe dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 § 1 i 2 k.w. Obwiniony nie pracuje, mieszka w ośrodku dla bezdomnych, był już karany.

Ponadto na podstawie art. 119 § 4 k.w. Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 53,00 zł na rzecz pokrzywdzonego A. C. – Sklep (...) ul. (...), (...)-(...) Ś.. Kwota ta stanowi równowartość ukradzionego przez obwinionego mienia i nie została naprawiona.

Nadto należy mieć na uwadze, że wyrok zapadł w uwzględnieniu złożonego we wniosku oskarżyciela publicznego – Komendy Miejskiej Policji w Ś. o ukaranie obwinionego na mocy art. 58 § 1 i 2 k.p.s.w., bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z nim kary 15 dni aresztu i obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego A. C. w kwocie 53,00 zł.

Podkreślić w tym miejscu trzeba, że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i dobrowolnie poddał się karze. Należy zauważyć, że jednym z warunków zastosowania instytucji ukarania bez przeprowadzenia rozprawy jest zgoda obwinionego przesłuchanego uprzednio w toku czynności wyjaśniających w trybie art. 54 § 6 k.p.s.w. Warunek ten został spełniony. Obwiniony wyraził zgodę na wymierzenie mu orzeczonej przez Sąd kary.

Nadto Sąd zwolnił obwinionego od uiszczenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa, uznając, że ich zasądzenie od obwinionego byłoby znacznym obciążeniem, nie posiada on bowiem stałego źródła dochodu ani majątku.